

Sag anlagt den 23. februar 2006 — *Aughinish Alumina* mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-69/06)

(2006/C 96/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: *Aughinish Alumina Ltd* (Askeaton, Irland) (ved solicitors J. Handoll og C. Waterson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4436 endelig udg. af 7. december 2005 om fritagelse for punktafgift på mineralolier, der anvendes som brændsel ved produktion af aluminiumoxid i bl.a. Shannon-regionen, og som blev gennemført af Irland for så vidt angår sagsøgeren (K 78/2001 (ex. NN/2001) — Irland).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen fandt ved den anfægtede beslutning, at den — blandt andre medlemsstater — af Irland ydede fritagelse for punktafgift af svær brændselsolie, der anvendtes som brændsel ved produktion af aluminiumoxid indtil den 31. december 2003, udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF. Mens Kommissionen fastslog, at den støtte, der blev ydet i perioden fra den 17. juli 1990 til den 2. februar 2002 — i det omfang den var uforenelig med det fælles marked — ikke skulle tilbagesøges, og at den støtte, der blev ydet mellem den 3. februar 2002 og den 31. december 2003, var forenelig med det fælles marked, som omhandlet i artikel 87, stk. 3, EF, for så vidt som støttemodtagerne som minimum betalte 13.01 EUR for 1 000 kg svær brændselsolie, fastslog den også, at den samme støtte var uforenelig med det fælles marked, idet støttemodtagerne ikke betalte den nævnte pris, og den anmodede derfor bl.a. Irland til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den uforenelige støtte fra støttemodtagerne.

Sagsøgeren — et irsk selskab, som var en modtager af den påståede støtte — har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning. Den har til støtte for påstanden for det første gjort gældende, at Kommissionen med urette undlod at behandle den pågældende støtte som eksisterende støtte

omfattet af artikel 88, stk. 1, EF. Sagsøgeren har i denne forbindelse fremført tre subsidiaire anbringender: 1) Støtten var undergivet en bindende forpligtelse, der blev givet inden Irlands tiltrædelse af Fællesskaberne. 2) Støtten blev anmeldt i januar 1983, og det var først i 2000, at Kommissionen begyndte at overveje, om der skulle anlægges søgsmål. 3) Uanset om støtten måtte anses for at være ulovlig, lagde Kommissionen med urette til grund, at der kun delvis kunne være tale om eksisterende støtte i henhold til artikel 15 i forordning nr. 659/99⁽¹⁾.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med retssikkerhedsprincippet, idet den afsvækker de af Rådet tildelte beføjelser efter artikel 93 EF, og at Kommissionen undlod at anvende de tilgængelige procedurer efter artikel 8 i direktiv 92/81⁽²⁾ til at løse statsstøtte- eller andre problemer, eller endog at anmode om annullation af de relevante rådsbeslutninger.

Kommissionen undlod ifølge sagsøgeren også at tage hensyn til de grundlæggende krav i artikel 3 EF og artikel 157 EF om at styrke fællesskabsindustriens konkurrenceevne og at sikre tilstedeværelsen af dens fastsatte betingelser.

Sagsøgeren har også påberåbt sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren har i denne forbindelse atter understreget, at Kommissionen i 17 år efter støttens anmeldelse ikke foretog nogen negativ handling, og den undlod at anfægte de rådsbeslutninger, der udvidede fritagelsen til december 2006.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF varede 43 måneder, hvilket ifølge sagsøgeren er uforholdsmæssig lang tid og i strid med princippet om god forvaltningsskik og retssikkerhedsprincippet.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen undlod at foretage en fyldestgørende undersøgelse af de berørte markeder og disses konkurrencestruktur, hvilket den ifølge sagsøgeren var forpligtet til i betragtning af, at Kommissionen tidligere havde erkendt, at der ikke forelå en fordrejning af konkurrencevilkårene, og henset til, at Rådet havde godkendt fritagelserne indtil den 31. december 2006.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/81/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316, s. 12).